Ч. 82. Субота 14 (27) цьвітня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З парляменту. — Торжество вложеня бірстів новим кардиналам. — Збори російских студентів. — Делькассе в Петербурзї).

Вчера пополудни зібрали ся знов заступники клюбів консервативної шляхти, польского Кола, центра і славяньского центра на довірочну нараду. Був також присутний президент палати ґр. Феттер. Наради мали на цїли обдумане средств для спиненя напастий зі сторони радикалів на релїґію і духовеньство. — Пос. Ферянчич склкав на візване кількох товаришів, що належать до судейского стану, конференцию для утвореня „Загального союза“, котрий мав би задачу боронити і обговорювати справи належачі до того стану. — Клюб молодоческий відбув вчера засїдане в присутности міністра дра Резека. Як зачувати, Чехи наміряють на завтрішній конференциї провідників клюбів дати заяву, що не гадають робити трудностий при полагоджуваню проґрами уложеної для теперішної сесиї, однако сумнївають ся, чи короткий час, який теперішна сесия має перед собою, вистане на полагоджене всїх справ, стоячих на дневнім порядку.— Комісия конституцийна радила вчера над внесенями жадаючими знесеня § 14. Порішено цїлу справу передати окремому комітетови зложеному з 9 членів. Поляки заявили, що не будуть голосувати за знесенем того параґрафу, але за таким внесенем, котре дозволяло би § 14 заступити иншою постановою, котра не допускала би обструкциї в парляментї.

Вчера перед полуднем відбуло ся в білій сали королївскої палати в Будапештї торжество вложеня Цїсарем кардинальских бірстів на голови новоіменованих кардиналів Скрбеньского і Пузини. Оба кардинали в'їхали на замок в величавих повозах двірских, запряжених 6-ма кіньми, а з замку удали ся в торжественнім походї до церкви. В торжестві взяли участь архикнязї і архикнягинї, міністри обох половин держав, міністер ґраф Голуховский, намістник ґр. Пінїньский і ґраф Куденгове і много инших висших достойників. По торжестві приймав Цїсар обох кардиналів на окремих авдиенциях. По полудни відбув ся на їх честь двірский обід, на котрий одержало запрошене 54 осіб, між ними і кардинал угорский Шлявх, нунций Талїянї, міністри Сель, Кербер, Гартель, намістники ґр. Пінїньский і Куденгове, вкінци двірскі достойники.

По відкритю в понедїлок висших наукових заведень, відбули студенти збори, на котрих ухвалили резолюцию, що признаючи добру волю правительства, і полишаючи єму час до переведеня конечних реформ, жадають відложеня іспитів до осени, до котрого часу могли би повернути виключені товариші. На других таких зборах ректор університету повідомив зібраних, що міністер просьвіти не дозваляє на відкладане іспитів і заявив, що може лиш тих студентів увзглядгити, котрі викажуть ся достаточним оправданєм своєї неприсутности. Слухачі ухвалили більшостию голосів не брати участи в іспитах, а студенти инших висших заведень приступили до тої ухвали.

Berliner Tagblatt обговорюючи в телеґрамі з Петербурга подорож Делькассого над Неву, каже, що конференциї Лямсдорфа з Делькассем мають головно на цїли удержане тіснїйшої солїдарности обох тих держав на будучність не лише з Хінї, але також на Всходї. Російска дипльомация гадає, що Німеччина умисно викликала заколот в Хінї, аби відвернути увагу держав від всхідної Европи.

Справоздане
Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ за рік 1900.

Дирекция Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ розсилає вже членам і повновластникам громад „Справоздане“ за рік 1900. Старанєм Товариства „Днїстер“ єсть познакомити інтересованих членів і загал рускої суспільности з ходом дїл і розвоєм товариства, а що справоздане часто неможливо вислати, з причини браку адрес, навіть управлених до голосованя членів, то на просьбу Дирекциї подаємо нашим читателям в слїдуючім згадане справоздане, з тим, нехай єго уважно прочитають собі і другим, та переконають ся, який єсть стан того, так важного і пожиточного для нас товариства, і яка єго робота, а в слїд за тим

---

7)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З англїйского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

Вкінци появила ся і старша дама, „тяжка мама“, як єї Черльс назвав. Орхестру, що вже кінчила грати, попрошено шепотом, аби ще кілька хвиль не переставала. Цїкаві заглядали шпарою в куртинї, а відтак, коли вже всї зібрали ся, почули ми, що надійшла рішуча хвиля.

Ральф і Аврелїя сидїли тепер спокійно побіч себе на канапі під великим образом. Навіть Черльс, котрий завів Евелїну до крісла під вікном, звідки мала виступити на сцену, а тимчасом пила з чарки шампана — навіть Черльс признав ся, що є зденервований.

— Я хотів би, аби вже раз пинї Врайт розпочала — замітив нетерпеливо. — Ага, ось она! Вже дзвонять. Прийшла пора. Она виходить перша, а відтак виходжу я. Тепер підносить ся заслона. Де, до чорта, подїла ся моя книжка?

В найблизшій хвили стояв вже під стїною і ще раз пильно повтаряв свою ролю. Відтак побачив я, як він відкинув книжку і живо виступив наперед. За хвилю роздали ся грімкі оплески. Всї граючі поглянули по собі, і пробовали легко усьміхати ся.

— Він знаменито грає — відозвав ся ґенерал Мерстон, індийский офіцир, що перебраний за служачого в старосьвітску лїберию, виходив по східцях на сцену.

Тепер я пригадав собі, що на моїм становищи не буду бачити представленя, і тому чим скорше вернув із за сцени на салю. Звідси бачив я, як Черльс на сценї з найбільшою холоднокровностию і очевидним вдоволенєм поривав слухачів до голосного реготу. По нїм виступила Евелїна....

Ральф і Керр грали знаменито, але Черльс зробив ся загальним любимцем всїх, почавши від княгинї Крешінґтон в першім рядї крісел, аж до служби на сходах. Був такий сьмілий, такий легкий в своїм короткім сурдутї і ясній шапочцї, такий елеґантний, коли обтирав шаблю хустиною свого секунданта, що полонив серця всїх.

Ральф, що представляв воплощенє всїх честнот, з трохи грубими лидкам і буйним вусом, не видавав ся так добре.

Коли заслона спустила ся послїдний раз, викликано при грімких оплесках „тяжку маму“, Ральфа і Аврелїю, і повитано їх з одушевленем, однако Черльс, що виступив найпізнїйше, остав героєм вечера.

— Він заручений з своячкою, панною Деррік, правда? — питала голосним шепотом якась панї, що коло мене сидїла, свою сусїдку.

— Нї! Черльс не може женити ся; сидить аж по уши в довгах. Кажуть, що она любить ся в однім із свояків, але в котрім, не знаю напевно.

— То другий син женить ся, правда? Бо менї здаєть ся, що я щось чула, що один з них заручений.

— Так другий син, Ральф, заручений з тою хорошою, молодою дївчиною, що мала на собі ті прекрасні брилянти. Она має мати великий маєток, але, як менї здає ся, ніякої родини. Єї дїд продавав лапки на миши в Бермінґем; так бодай кажуть.

— Она щось на таку виглядає — потвердила друга мати дочки на відданю, і тому не могла стерпіти, коли чужі дївчата віддавали ся. — Без вихованя і без товариской оглади. А пізнїйше потовстїє, будете видїти.

Представлене скінчило ся, зробив ся загальний рух, і всї пустили ся до салї, де вже музика займила місце і грала до танцю.

За хвильку яких трийцять пар крутило ся по сали. Аврелїя в своїм театральнім уборі танцювала з Ральфом, в тонких червоних панчохах, а Керр з „тяжкою мамою“, між тим як Черльс перелетів з Евелїною, що тепер виглядала блїда і поважна як все, змивши з лиця театральні краски.

Був то величавий баль. Всї, як здавало ся, були в найлїпшім настрою. Я сам не танцював, але радо приглядав ся, а Черльс, що тепер неутомимо танцював з двома малими шкільними дївчатками, прийшов на хвилю до мене і сїв побіч на софі.

— Три рази з кождою! — скрикнув голосом найбільшої утоми. — Ніякого визначуваня! Але на нинї маю досить.

— Як? Не будете більше танцювати?

— Нї! Хиба би Евелїна схотїла пізнїйше ще раз зі мною затанцювати, бо тепер імовірно не схоче. Тепер саме іде до танцю з льордом Бріккветер. Як менї той молодий чоловік про-

нехай заохочують всїх, що хотять і повинні би обезпечувати своє майно, щоби обезпечували ся в „Дністрі". — Справозданє за VIII рік адміністрацийний (1900) звучить:

При помочи Божій закінчив ся щасливо осьмий рік адміністрацийний. Осягнена сего року надвижка дає спроможність сплатити решту фонду основного, а через то можна вже, почавши від сего року, обертати чисту надвижку річну на звороти для обезпечених членів в відношеню до оплачених премій, — що було давно бажанєм всїх членів і Дирекциї.

Під взглядом числа позисканих обезпечень, видно в VIII. роцї адм. дальший розвій і правильний зріст Товариства, подібно як і лїт попередних.

В VIII. роцї адміністрацийнім прибуло:

нових обезпеч. 23.041; поліс на 19,111.813 кор. обезпеченої вартости і 164.873 кор. 13 с. премії;

відновлено з попередного року 71.529 поліс на 79,772.562 к. обезп. вартости і 682.179 к. 49 сот. премії;

всїх разом видано: 94.570 поліс на 98,884.375 корон обезп. вартости і 847.052 корон 62 сот. премії;

відчисливши від того:

сторновані поліси: 9.805 поліс на 9,724.508 корон обезп. вартости і 75.365 кор. 16 с. премії;

було в р. 1900 важних 84.765 поліс на 89,159.867 кор. обезп. вартости і 771.687 кор. 46 с. премії.

В попереднім роцї було: 75.373 поліс на 79,598.976 кор. обезп. вартости і 680.504 кор. 46 с. премії;

отже сего року більше о: 9.392 поліс на 9,560.891 кор. обезп. вартости і 91.183 к. — с. премії.

В повисшій сумі сторнованих поліс містять ся нетїлько поліси, уневажнені з причини незаплаченя премії, но також обезпеченя випові джені членам, зміни обезпечень і т. п.

Пересїчна вартість одного обезпеченя виносить 1.051 кор. (попередного року 1.056 к.), пересїчна премія за одно обезпеченє 9 к. 12 с. (попередного року 9 кор. 02 сот.), а пересїчна премія за 100 кор. обезпеченої вартости 86 с. (поперед. р. 85 сот.)

Не принято до обезпеченя в протягу року 257 внесень на суму 244.891 кор. вартости (в 1899 р.: 139 внесень на 140.926 к. вартости).

Виповіджено в протягу року 620 поліс на суму 463.296 К. вартости з премією 5.303 К. 46 с. (в попереднім роцї виповіджено 344 поліс на 284.564 К. вартости з премією 2.495 К. 88 с.) а то: ми членам 369 поліс на 304·753 К. вартости з премією 3.082 К. 34 с., а члени нам 251 поліс на 158.543 К. вартости з премією 2.221 К. 12 с.

Позискалисьмо в р. 1900 обезпеченя в 161 нових місцевостях (утратилисьмо в 30 місцевостях); взагалї малисьмо з кінцем року обезпеченя в 3.247 громадах положених в 60 повітах Галичини (3.168 громад) і в 8 повітах Буковини (79 громад).

З повисших обезпечень було: будинків 77.752 поліс на 81,430.583 К. (91·5%) об. варт. — 727.045 К. 71 с. (94%) премії; движимостей 2.035 поліс на 3,843.669 К. (4·25%) об. варт. —21.858 К. 75 с. (3%) премії; збіжа в соломі 4.978 поліс на 3,885.615 К. 4·25%) об. варт. — 22.783 К. (3%) премії.

В порівнаню з роком попередним було більше обезпечень будинків і движимостей, натомість менше обезпечень збіжевих.

З повисших обезпечень реасекуровалисьмо 42,917.649 К. (=48·13%) обезп. вартости за премію 371.835 К. 15 с. (=48·18% премії), а то з будинків 38,433.685 К. (=47%) вартости за премію 345.707 К. 49 с. (=46%), з движимостей 1,985.736 К. (=50%) вартости за премію 11.563 К. 25 с. (=53%), збіжа 2,498.228 К. (=65%) вартости за премію 14.564 К. 41 сот. (=65%); задержалисьмо на власний рахунок Товариства 46,242.218 К. (=51·87%) обезпеченої вартости з премією 399.852 К. 31 сот. (=51·82%).

До кінця року асекуровано у нас будинків 199.471 (попередного року 171.055).

Відчисливши ті обезпеченя, котрих час обезпеченя вийшов в протягу року, позістало з кінцем 1900 року 84.355 важних обезпечень в сумі 86,726.112 К. обезпеченої вартости, а то в Галичинї 83.711 обезпечень вартости 86,056.018 К., в Буковинї 644 обезпечень на суму 670.094 К. З того було: під твердим покритєм: 6,440.579 К. вартости = 7·40%; під деревляним покритєм: 18,531.014 К. вартости = 21·25%; під соломяним покритєм: 61,718.031 К. вартости = 71·00%; вільно положених: 36.488 К. вартости = 0·35%.

Всїх шкід зголошено в Товаристві в протягу року 862 случаїв при 455 пожарах, котрі приключили ся в 342 місцевостях (54 повітах) і діткнули 811 властителїв; з того було 793 шкід на будинках (згоріло будинків 1.678 а частково зістало ушкоджених 168 будинків — і 69 на движимостях і збіжу.

Причина пожарів була: від громів 21 случаїв, доказаний підпал 3, мнимий підпал 67, зла будова 28, брак нагляду (сїрники) 6, неосторожність з огнем 94, від сусїдів 340, а невідомі причини 303 случаїв.

Сума приключивших ся всїх 862 шкід виносить 441.895 К. 66 сот., з того здержано і зарезервовано на рік 1901 виплату 15 шкід в сумі 5960 К. 6 сот., виплачено відшкодовань 843 (в 4 случ. відм.) 435.935 К. 60 сот., додавши виплачені 3 шкоди з р. 1899 в сумі 1569 К. 78 сот., до того кошти лїквідациї 11.178 К. 19 сот. і кошти ратункові 2585 К. 20 сот., проте виплачені шкоди в р. 1900 з коштами лїквідациї і ратунковими виносять 451.268 К. 77 сот. т. є. 58·5% від суми премії. Реасекурация звернула з того суму 234.747 К. 17 сот. т. є. 52% з цїлої суми шкід, остало на власний рахунок 216.521 К. 60 сот. т. є. 54% від премії netto, захованої на власний рахунок.

З приключивших ся 862 шкід було: на будинках 793 шкід на 418.010 К. 29 сот., на движимостях 30 шкід на 7522 к. 9 сот., на збіжу 39 шкід на 16.363 к. 28 сот.

Після кляс (покритя) будинків було: а) під твердим: на будинках 4 шк. на 1304 К. 60 сот., під твердим на движимостях 1 шк. на 10 К. — 5 шк. на 1314 К. 60 сот. = 8% премії; б) під деревляним: на будинках 69 шк. на 60.299 К. 78 сот., на движимостях 14 шк. на 3357 К. 25 сот. — 83 шкід на 63.657 К. 3 сот. = 58·5% премії; в) під соломою: на будинках 720 шк. на 356.405 К. 91 сот., на движимостях 15 шк. на 4154 К. 84 сот., на збіжу 39 шк. на 16.363 К. 28 сот. — 774 шкід на 376.924 К. 3 сот. = 59% премії, загально 862 шкід на 441.895 К. 66 сот.

До суду мирового відкликав ся один пошкодований, але вже по зложеню суду мирового відступив добровільно від свого відклику і вдоволив ся признаним відшкодованєм.

(Дальше буде.)

тивний! А подивіть-но ся на Керра! Танцює з Аврелією. Як здає ся, наступає їй часто на ноги, а она виглядає, немов би єму то говорила. Правда? Ось пезли вже за заслонами при вікні. Я то зараз погадав, що она довше не видержить. Він не танцює так добре, як грає. А тепер ходіть, Мідльтон, зі мною; треба щось зїсти. Тепер саме буде їдальня порожна, а я голодний як вовк. І вам імовірно не лїпше; не їли обіду як слїд, так само як ми всї, ходіть. Сядемо собі в двійку коло столика, там під вікном, де я завів тоту біляву ученицю. Зїмо собі вигідно щось порядного!

За хвилю сидїли ми в затишнім кутику пустої тепер салї і смачно заїдали.

— Як красно Керр грав — почав Черльс попоївши і опер ся вигідно о поруче крісла та попивав поволи шампана. — Чи ви тої самої гадки?

— Так! — відповів я — але ви о много лїпше грали.

— Справдї? — спитав Черльс недбало і велїв подати собі якоїсь салати, котру саме попри нас льокай переносив.

— Возьмете трохи? Нї? Як хочете, але я возьму. — Ви вже часто бачили Керра на сценї.

— Нїколи — відповів я. — Я взагалї нїколи єго не бачив заки стрітив ся з ним на покладї корабля.

— Справдї? А я гадав, що ви від давна приятелями.

— Ми заприязнили ся на кораблї.

— Ви єго в Льондонї бачили частїйше? — питав дальше.

— Очевидно нї — відповів я сьміючи ся — бо я всего дві ночи був в Льондонї.

— Ах, правда! Я цїлком забув. То дуже красно з вашої сторони, що ви по такій подорожи так скоро приїхали до нас. То ви єго хиба цїлком не бачили від вашого приїзду?

— Керра? Бачив — відповів я. Розмова видалась менї дуже безцїльною. Але коли я єго на другий день о то спитав, впевнив мене, що дїйстно мав цїль, питаючи мене о мого приятеля.

— Ми раз були разом на вечери — говорив я дальше — а відтак пішли до театру а як вертали мали ще дуже погану пригоду.

— Яку пригоду? — спитав живо

Я оповів єму всї подробицї моєї нічної пригоди, що єго дуже зацікавило.

— Ах! І ви мали всї ті дорогі каменї бідного сер Джона при собі? — скрикнув Черльс. — Виж казали, що носили їх день і ніч при собі. Дивно, що вам їх не зрабували.

— То казав і Керр — відповів я — бо єму зрабовано тодї всї єго дорогоцїнности. Бідний хлопець! Але я лишив свої дома, під опікою сестри — в безпечнім місцї.

Я уважав злишним говорити, що они були сховані в пушцї на чай.

— А Керр знав, що вам повірено брилянти, правда? — спитав Черльс, але зараз додав байдужно: — Позволите винограду, пане Мідльтон? Той білий найлїпший.

— Так — відповів я на єго перше питанє — він один знав о тім. Я можу перед вами похвалити ся, дуже осторожний і не хотів, аби цїлий корабель знав, які скарби я везу. Коли я о тім оповідав моїй Джені...

— Ах, Джені... перепрашаю, панна Мідльтон знала, що ви їх маєте?

— Очевидно — відповів я — і незвичайно одушевляла ся їх красою. Як я їй показав.

— Надію ся — відповів Черльс з вічливою але й дуже дивною усьмішкою — що панна Мідльтон зачислить мене колись також до кружка своїх знакомих. Я-ж мешкаю, як знаєте, в Льондонї. Але дивую ся, як там можуть жити дами. Атже там нема цьвитників, дробу, а то, так сказатиб, таке миле женщинам.

— Она противно, якось любить Льондон — відповів я.

— Видко — сказав Черльс задумчиво. — І то зрозуміла річ. Сама одинока женщина жиє в містї о много безпечнїйше як в самотнім домі на селї і на случай якого огню, або колиб так злодії...

— Ну, я справдї не знаю — перебив я — бо менї не конче здає ся, аби в Льондонї так безпечно жило ся. Ще ніч перед тим, заки я сюди приїхав...

Я перестав говорити. Случайно поглянув перед себе і стрітив погляд Керра, що блїдий і як видко якось дуже збентежений приглядав ся нам в напротив висячім зеркалї. Але за хвильку побачив я, що єго лице випогодило ся і він сьміючи ся обернув ся до когось — менї здає ся до Евелїни — і обоє відійшли.

Сиві очи Черльса дивили ся на мене.

— Ви сказали, ще ніч перед тим, заки сюди приїхали — пригадав менї і знов як звичайно примкнув очи і опер ся плечима о крісло.

— Так, ніч перед тим, заки я сюди приїхав, вломили ся до нашого мешканя злодії.

Я оповів єму коротко, що стало ся.

— А ще попередної ночи — додав я — убито одну слабовиту женщину в попереднім мешканю сестри. Того нїколи не забуду, бо спершу, зараз по моїм приїздї до Льондона, пішов я до того дому, бо нїчого не знав, що сестра змінила мешканє і тодї бачив я ту бідну женщину, як сидїла коло комина. По тім всїм не можу сказати, аби в містї жило ся безпечнїйше як на селї.

— Справдї, що нї, ваша правда, цїлковита правда — потвердив Черльс задумчиво. — Пригоди вашої сестри і тої бідної женщини доказують то... лиш одну ніч перед тим і до того в попереднім мешканю панни Мідльтон!...

Новинки.

Львів дня 26 го цьвітня 1901.

— **Памятник ґр. Аґенора Ґолуховского,** бувшого намістника Галичини, стане у Львові на розї улиці Третього мая і есть вже на укінченю. Памятник, роботи артиста-різьбаря Ґодебского, представляє ся ось як: На широкій підставі з чорного в ясні точки мармору, есть високий цокіл з рожевого мармору; на нїм опирає ся женщина з бронзу представляюча Галичину і правою рукою підносить до статуї Голуховского лавровий вінець. На цоколї стоїть Голуховский в цїлій фіґурі: через ліве плече має закинене футро а в правій держить звиток паперів. На переді по правій сторонї женщини видніє золота напись! „Hr. Agenorowi Gołuchowskiemu Rodacy MDCCCCI". На бічних стїнах цокола суть горорізьби і написи: на лївій „MDCCCXLIX MDCCCLXV" а на правій „Dyplom 20 października MDCCCLX". На задній стїні: „Szkoły ludowe". Відслонене памятника має відбути ся в часї сесиї соймової.

— **Нові судові будинки.** До Львова приїхав радник секцийний міністерства судівництва др. Альберт Реш в справі дальшої будови судів. Минувшого тиждня обїздив він в товаристві радника будівництва и Шковрона всї ті місцевости, де заходить конечна потреба ставленя нових будинків. Перенесене зі Львова заведеня карного (Бриґідок) порішено в користь Дрогобича: будова розпічне ся там на другий рік. Краєвий суд карний перенесуть до перебудованого дотеперішного карного заведеня, а суд краєвий цивільний з будинку поезуїтского до теперішного будинку судового при ул. Баторія, котрий буде розширений. Порішено нові будови судів в Кракові, Чернівцях, Подгуржу, Мельцу, Бaлїї, Мушинї і Бібрцї.

— **Товариство фахових городників** у Львові устроює весняну виставу в палатї штуки на площи виставовій в днях від 27 цьвітня до 7 мая с. р. Відкрите вистави відбуде ся завтра о 11 год. перед полуднем.

— **Злодія, обманця і клеветника** Івана Котева, що крав корови і воли в Борусові та Бринцях, засуджено вчера на 3 роки тяжкої вязницї.

— **Борба о сьвященика.** У нас загально гадають, що в цїлім сьвітї нема того, щоби громада сама вибирала собі сьвященика, а тимчасом в Пресбурзї на Угорщинї в тамошній римо-католицкій громадї завела ся навіть завзята борба з причини вибору сьвященика. При першім виборі вибрали були громадяни пресбурґскі о. Арпада Казачая на пароха для себе, а противний кандидат о. Еварист Чайковский з Маріенталь перепав був, бо не стало єму двох голосів до більшости. Противники о. Казачая внесли протест до угорского князя-примаса, а той уневажнив вибір, бо як показало ся, вибори не відбули ся зовсїм правильно і спокійно. Межи громадянами зробили ся дві партиї, з котрих одна зачала з цїлої сили поборювати другу і дійшло до того, що предсїдатель католицкої громади, бурмістр Теодор Броллї зложив був свій уряд та нїяк не хотїв єго знов приймити. Оногди відбули ся вибори знову і випали в користь о. Чайковского, котрий на 111 голосуючих одержав 56 голосів, підчас коли єго контркандидат, о. Арпад Казачай, що вже був раз вибраний, дістав 53 голосів.

— **Сільскі дурисьвіти.** Із Сеґедину доносять, що тамошна полиция арештувала двох селян, якогось Мартина Шарная і Івана Санка, котрі пустили по селах чутку, що виграли на льотериї сто тисячів. Оба дурисьвіти на основі тої чутки стали позичати у людий гроші, кажучи, що они ще не відобрали виграної суми, а коли відберуть, то віддадуть довг і заплатять ще добрий процент. Оба манїї показували ще людем фальшовані телеграми з підписами директорів банку і документи з печатками, котрі мали переконати людий, що они дїйстно виграли на льотериї. В той спосіб вимантили они у богатого селянина Ґедеші 4.000 К., а крім того натягнули на значнїйші суми ще 18 селян. При ревізиї у них знайдено записки, з котрих показало ся, що они обманювали людий в той спосіб, аж в трох комітатах.

Зі страху перед асентерунком зійшов з розуму 21-лїтний челядник столярский Рудольф Матейка у Відни, котрий перед кількома днями мав ставати перед комісиєю асентирунковою. Він дістав завізване але не ставив ся і зараз по тім показали ся у него слїди божевільности. Коли оногди прийшла по него служба шпитальна, щоби єго відставити до шпиталю, він зі страху, що єго прийшли силоміць брати до войска хотїв кинути ся з другого поверха на улицю, але єго ще в пору зловили і відставили до шпиталю.

— **Помер** Михайло Копровский, комісар дирекциї скарбу, дня 25 с. м. по тяжкій і короткій недузї, на удар серця, в 42 роцї житя.

Телеґрами.

Льондон 26 цьвітня. Вечірні часописи доносять з Преториї: Майор Твайфорд разом з малою дружиною в дорозї з Макадодорп до Ляйденбурґа попав в засїдку Бурів коло Брандфонтен. Майор погиб, а дружина піддала ся неприятелеви.

Йокогама 26 цьвітня. Більше як 20 банків в ріжних провінциях Японії збанкротувало. В наслідок того в цїлій державі заколот.

Петербург 26 цьвітня. Міністри справ заграничних Франциї і Росиї, Делькассе і Лямсдорф були вчера в Царскім Селї, де цар угостив їх снїданєм. Нинї відбуде ся в честь Делькассого обід у міністра Віттека.

Франкфурт 26 цьвітня. Вчера коло години 4 по полудни лучала ся страшна експльозия в хемічній фабрицї в Ґрісгайм. Цїла фабрика в полуминї, так само і цїла місцевість. Ранених і убитих подають на 100 осіб. Побоюючи ся дальших експльозий мешканцї утїкають з Ґрісгайму.

— Ну, Мідльтон — перервав нагле задуму — тепер хиба вернемо до товариства. Мій жолудок заспокоєний, а коли і ваш.... чи то вже так пізно? Я страшенно утомлений.

Ми вернули до балевої салї в хвили, коли розпочав ся послїдний танець і коли часть гостий вже попрашала ся з леді Марі.

— А де отець? — спитав Черльс Ральфа що саме надійшов. — Він повинен би тут бути і попрацати ся з гістьми.

— Пішов спати — відповів Ральф. — Тїтка Марі просила аби поклав ся спати, бо цїлий день був на ногах і то єго дуже змучило. Бою ся, що завтра буде хорий.

Чверть години пізнїйше була балева саля пуста і леді Марі, що утомлена ледво ішла від дверий, коли вже послїдний віз затуркотів на подвірю, уважала потрібним змінити нагле свій вид і голос з вічливого і солодкого на острий і строгий.

— Спати, спати! — кричала. — Де Евелїна?... Прошу менї подати рамя, ґенерале Марстон!... Пане полковнику Мідльтон, будете так добрі і позбирайте молодих людий. Панї Марстон і леді Дельмур, ви мусите бути також змучені; підемо наперед, тоді й другі підуть за нами.

Ґенерал Марстон і я відкрили цїлу юрбу згаданих молодих людий в бібліотецї, де всї з лїхтарями в руках сьміяли ся і жартували та ладили ся в тій хвили іти спати, до чого однако не могло якось прийти. Всї слухали Черльса, котрий говорив цїлком нові річи о жіночих балевих суконях і стрітив ся у женщин з рішучим протестом.

— Алеж він на тім нічого не розуміє ся; то видко з єго бесїди — перебила Евелїна. — От ходім лїпше спати, а єго лишім з панами, нехай собі говорять о річах, котрих не знають.

— Ах, Ральфе — відозвала ся Авреліл показуючи на брилянти в волосю і на руках — заки розійдемо ся, мусиш то взяти. — Я не хочу їх мати у себе, бою ся.

І почала знимати каменї і класти на стіл.

— Дурниця! Тримай їх у себе і замкни в тоалетї.

При тім подав їй Ральф дорогоцїнности.

— Я не маю тоалетки — відповіла Аврелїя — а скринка на капелюх не замикає ся. Тому не хотїлаб я їх держати у себе. Лїпше возьми ти і сховай.

— От, говориш — перебив Ральф. — Отець пішов вже спати, то й не може їх вже замкнути до каси. Я також нї, бо ключ у него. Впрочім як хочеш. А де мішочок від них?

Аврелїя відповіла, що бачила єго за якоюсь фіґуркою на печи в їдальни і Керр пішов єго шукати, а она присьвічувала єму сьвічкою, бо всї лямпи були вже погашені. Небавом вернули з мішочком і Ральф, що всї дорогоцїнности поскладав був на стіл, всипав їх без розбору до мішка.

— От маєш — відозвав ся знов і розглядаючи ся потряс мішочком в руцї. — І що я тепер з тим зроблю? Ага, так буде найлїпше!— сказав до себе в голос, отворив шуфляду тяжкого бюрка і вложив там мішочок. — Добре!— Замкнув шуфляду на ключ і сховав єго до кишенї. — Тут будуть безпечні до завтра рана. Тепер ти вдоволена?

— Певне — відповіла — коли лиш ти вдоволений.

Сказала „Добраніч" і пішла за другими дївчатами, що вкінци таки вже пішли.

(Дальше буде).

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрій то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого"** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— **Правдивий чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотїв мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінєвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)